

De Veeteelt in Belgisch-Congo

INVOER VAN PAKISTAANSE RUNDVEERASSEN

De verbetering van de reeds bestaande veeteelt en de uitbreiding van de veeteelt in die streken waar er tot nog toe geen vee kon gefokt worden, behoren tot een van de voornaamste punten van het programma dat door het Gouvernement Generaal, in het kader van het Tienjarenplan, opgelegd werd aan het Nationaal Instituut voor Landbouwstudie in Belgisch-Congo (NILCO).

Op initiatief van de Heer M. VAN DEN ABEELE, Administrateur-generaal van Koloniën, die toen nog Directeur-generaal van het NILCO was, had men voorzien nieuwe stammen van Europese rassen, en runderen en buffels van Aziatische rassen in Belgisch-Congo in te voeren.

In 1951 werd het eerste deel van dit plan met goed gevolg verwezenlijkt. Ondanks een lange reis van Antwerpen naar Nioka (Ituri) via Mombasa — reis die nog vermoeijkt werd door het feit dat allerhande vervoermiddelen (schip, trein, vrachtwagen) gebruikt werden — is de ganse vracht zonder één enkel verlies ter bestemming aangekomen. Die verzending bevatte 9 stuks Frieslands ras, 14 stuks Bruin Alpenveeras, 13 stuks Jerseyras en bovendien nog ezels van het ras van Poitou en schapen van het Texelras. Het rundvee heeft zich helemaal aan het nieuw klimaat aangepast en de er uit voortgesproten runderen zijn veelbelovend.

Zojuist heeft men Aziatische rassen, langs het Oosten, ingevoerd. De Pakistaanse en Hindoese zeboerassen bezitten de eigenschappen van gehardheid, aanpassingsvermogen aan de hitte, gemakkelijke melkgifte, die van buitengewoon groot belang zijn voor de veeteelt in tropische omstandigheden. Die rassen worden ten andere zeer veel gefokt in de warme streken van Amerika. Het ras « Indu-Brazil »,

dat zeer verspreid is in Brazilië, vindt zijn oorsprong in een kruising tussen de Aziatische zeboe en een plaatselijk ras; het ras « Sainte-Gertrude » van Texas in de Verenigde Staten, is gesproten uit een kruising tussen de zeboe van Azië en een Europees ras. Het bleek dus noodzakelijk die proef te wagen in Congo, met het doel die rassen te acclimatiseren in de warme streken en ook om hun niet te onderschatten vermogen voor melkgifte te gebruiken ter verbetering van de inlandse veestapel die in dit opzicht veel te kort schiet.

Tevens bleek het nuttig terzelfdertijd tamme buffels in te voeren die de grootste aanpassingsmogelijkheid bieden in gans de woudzone van Belgisch-Congo.

Voor de verwezenlijking van dit programma heeft het NILCO, met de hulp van de *Paak Livestock Agency*, de volgende dieren gekocht van Pakistan :

3 stieren, 20 koeien, 4 kalveren van het Sahiwalras, afkomstig van de provincie Pundjab;

3 stieren, 20 koeien, 3 kalveren van het Tharparkarras, afkomstig van de provincie Sind;

2 buffels en buffelkoeien van het Murrahras, afkomstig van de provincie Sind.

De bijzonderste gemiddelde kenmerken van de runderen zijn als volgt :

Gewicht : 375 tot 450 kg;

Melkgifte : gemiddeld 1.600 tot 2.300 liters melk per lactatieperiode, met een maximum gaande tot 5.000 liters. (De beste inheemse Congolese koeien overtreffen geen 1.500 liters.)

Gedulde temperatuur : gemiddeld 25°C tot 34°C, met maximum tot 48°C.

Het gewicht van de buffels schommelt tussen 450 en 700 kg; de gemiddelde melkgifte van de buffelkoeien bedraagt 1.850 liters per lactatie, met maximum van meer dan 4.000 liters.

Al die dieren, die afkomstig zijn van gebieden waar de levensomstandigheden zeer streng zijn, blijken daardoor zeer gehard. Indien zij zich kunnen aanpassen aan het vochtiger klimaat van Belgisch-Congo is de goede uitslag verzekerd.

Het welslagen van die invoer heeft de medewerking van talrijke personen gevergd :

Het Departement van Buitenlandse Zaken van België, dat door zijn tussenkomst alle noodzakelijke machtigingen verkregen heeft; het bestuur van Pakistan dat de formaliteiten vergemakkelijkt heeft; de Heer Gezant van Frankrijk te Karachi en de Heer Gouverneur van Frans Somalieland, die de doorvoer van de dieren via Djibouti verkregen en toegelaten hebben; het bestuur van Kenia en van Uganda, die de doorvoer door hun gebieden van af Mombasa hebben toegestaan; tenslotte de « Agence Maritime Internationale » die met een van zijn schepen de verbinding verzekerd heeft te Djibouti met het Nederlands schip dat de dieren te Karachi had opgeladen.
